

1.1 บทนำเรื่องทั่วไป

ปัจจุบันประเทศไทยมีการพัฒนาทั้งในด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และพาณิชยกรรม ภาคธุรกิจได้กำหนดแผนพัฒนาที่สำคัญทั้งภาคตะวันออก ให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรม และเมืองท่าขนาดใหญ่ ทำให้มีสิ่งก่อสร้างล้ำรับโครงการต่าง ๆ มากมาย เช่น โครงการท่าเทียบเรือแหลมฉบัง และโรงงานแยกก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น โครงสร้างฐานรากของอาคารทั้งขนาดปานกลางและขนาดเสิร์ฟขนาดมากออกแบบเป็นฐานรากแบบทึบวางแผ่นอยู่บนพื้นดินในลักษณะกระเจิงน้ำหนักไปในทางกว้าง ซึ่งจะต้องมีการทดสอบความถ้วนแรงดึงกล่าวมีลักษณะเป็นทรายรายແป้ง ทรายແป้งปนดินเหมือน และดินผุ ซึ่งต้องมีการประมาณค่าความลามารถรับน้ำหนักของตัวอย่างที่ต้องทดสอบเพื่อนำไปใช้ในการออกแบบฐานรากต่อไป

การประมาณค่าความลามารถรับน้ำหนักของตัวอย่าง คือ การทดสอบจากภาระต่อบาคคล่น (In Situ Test) และการประมาณค่าจากทฤษฎี โดยคำนวณจากการทดสอบความลามารถรับน้ำหนักของตัวอย่าง ซึ่งได้มีการศึกษาและพัฒนาเรื่อยมาเพื่อให้สามารถใช้ประมาณค่าได้เป็นที่น่าเชื่อถือ

การประมาณค่าความลามารถรับน้ำหนักของตัวอย่าง มาจากสมการความลามารถรับน้ำหนักนั้น อาศัยความสัมพันธ์ระหว่างค่ามุมเสียดทานภายใน (ϕ) กับตัวประกอบความลามารถรับน้ำหนัก (Bearing Capacity Factors) N_c , N_q และ N_γ ตัวประกอบปรับแก้ผลกระทบทางกายภาพ เช่น ขนาด รูปร่าง และความลึกของฐานราก พร้อมกับผลกระทบจากการตั้งแน่น้ำใต้ดิน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง

ความสัมพันธ์ระหว่างค่า ϕ กับค่า N_c , N_q , N_γ ที่ใช้ในการประมาณค่าความลามารถรับน้ำหนักของตัวอย่างในประเทศไทย มักจะเป็นค่าที่ได้จากการทดสอบที่กระท่ำในบูโรและลหรือเมริกา เป็นล้วนใหญ่ ส่วนใหญ่ในประเทศไทยมีได้ทำ และเก็บข้อมูลรวมไว้ เพื่อได้มามีการคาดคะเนค่าความลามารถรับน้ำหนักของตัวอย่าง ซึ่งได้มีการทดลอง

เพื่อหาค่าความลามารถรับน้ำหนักของดินที่อยู่ในธรรมชาติตามความเป็นจริง และทดสอบกับรายที่จำลองลักษณะใหม่ด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิสัย

งานวิสัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งค่าความลามารถรับน้ำหนักประสิทธิภาพที่กระทำบนขันดินโดยคำนวณจากลักษณะการล้มดูด และลักษณะความเป็นจริงในลักษณะ ซึ่งต้องดำเนินการศึกษา

1. ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวประกอบความลามารถรับน้ำหนักของดิน N_c , N_q , N_y กับค่า ϕ ของดินบริเวณข้างฟากทะเลและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

2. ศึกษาค่าความลามารถรับน้ำหนักที่ประมาณค่าจากทฤษฎี และจากการทดสอบภาคลักษณะได้แก่ Plate Bearing Test และค่า SPT-N Value

3. ศึกษาค่าของแรงเฉือนที่ได้จากการทดสอบในห้องปฏิบัติการกับค่าความลามารถรับน้ำหนักของดินที่ทดสอบจริง

1.3 ขอบเขตของการวิสัย

สำหรับการวิสัยนี้ ได้เลือกทำการทดสอบที่บริเวณที่อยู่ฝั่งทะเลและวัสดุอุปกรณ์ ดังรูปที่ 1.1 ซึ่งเป็นบริเวณที่มีการกับดุมของทรัพยากรูปแบบที่แตกต่างกัน ลักษณะที่ได้เลือกรายงานทดสอบ 3 แห่ง ได้แก่

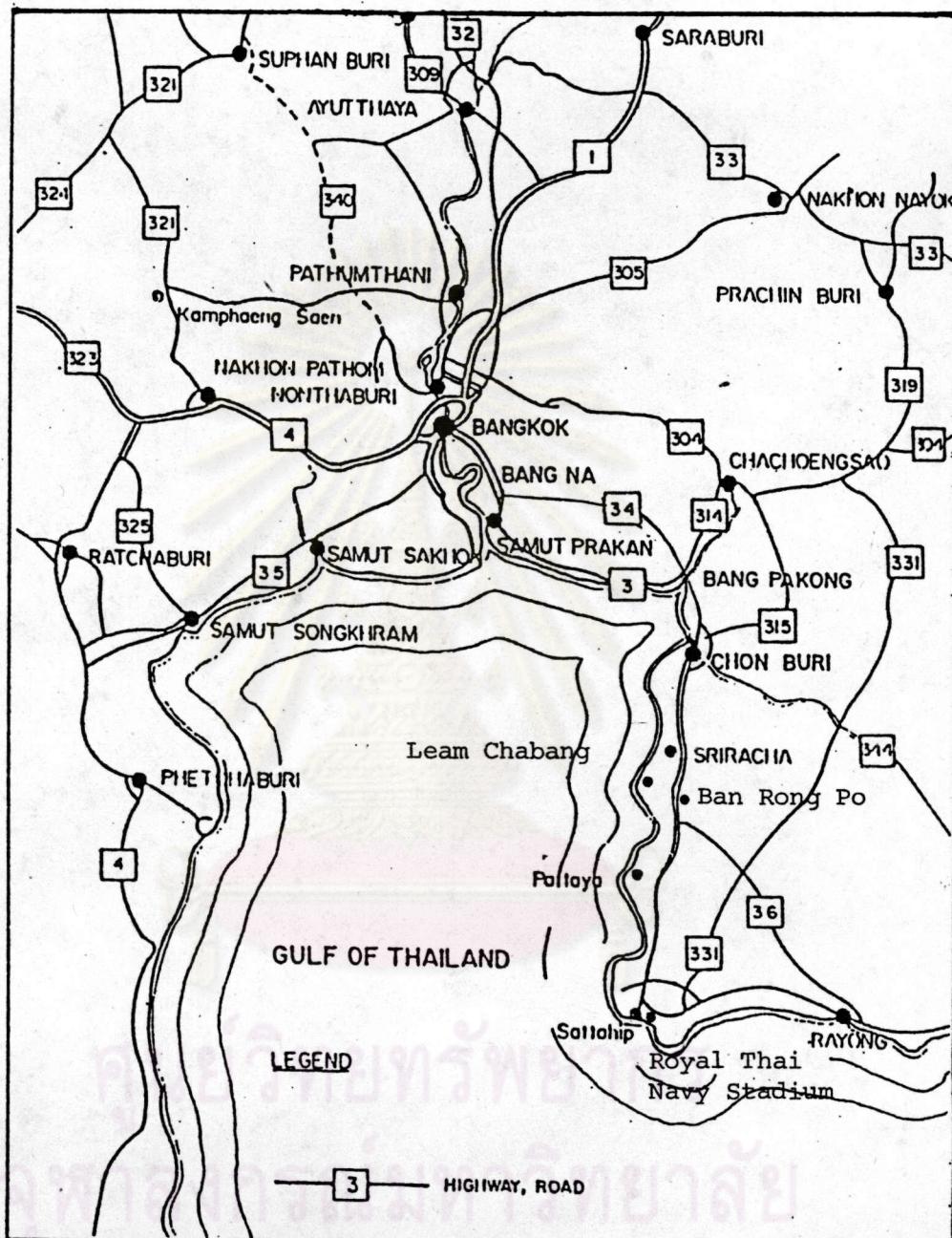
1. ลักษณะพื้นที่ราขาน้ำ ฐานหินเรือสัตหีบ กิโลเมตรที่ 5 ถนนสัตหีบ-ระยองล่าง เก่า สังหารดษฐบุรี

2. คลังเก็บและบรรจุภัณฑ์ แหล่ง พ.ส. การปัตตานีแห่งประเทศไทย บ้านโนนปะสี ซึ่งหัวดษฐบุรี

3. โครงการท่าเทียบเรือแหลมฉบัง การท่าเรือแห่งประเทศไทย ตำบลทุ่งสุขลา แหลมฉบัง อำเภอศรีราชา สังหารดษฐบุรี

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิสัย ได้วางขอบเขตการทดสอบลักษณะสำหรับการวิสัยไว้เป็น 3 ภาคด้วยกัน ดัง การทดสอบภาคลักษณะ การทดสอบพิเศษสำหรับรายที่จำลองลักษณะ และการทดสอบในห้องปฏิบัติการ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การทดสอบภาคลักษณะ ในแต่ละแห่งที่เลือกเป็นสถานที่ทดสอบ จะทำการเจาะสำรวจดินด้วย Hand Auger เก็บตัวอย่างและทดสอบ Standard Penetration Test

รูปที่ 1.1 แล็งดงพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกของประเทศไทย

เพื่อศึกษาค่า SPT-N Value ทุก ๆ ความลึก 0.5 เมตร จากผิวน้ำดินถึงระดับ 2.0 เมตร แห่งละ 2-4 หลุม และการทดสอบหาค่าความลามาร์ตินรับน้ำหนักประดับสี่เหลี่ยมพื้นทรายโดยใช้แผ่นเหล็กกลม เล้นผ่าศูนย์กลาง 30 ซม. (1 ฟุต) ทำการทดสอบโดยใช้น้ำหนักกดในทางเดิม เรียกว่า Plate Bearing Test ทำการทดสอบที่ผิวน้ำดิน และที่ความลึก 0.50 เมตร และ 1.00 เมตร แห่งละ 2 การทดสอบ นอกจากนี้ยังทดสอบหาค่าความหนาแน่นของดินโดยวิธีขุดทราย (Sand Cone Method) ที่ความลึกเดียวกันกับที่ทดสอบ Plate Bearing Test ด้วย

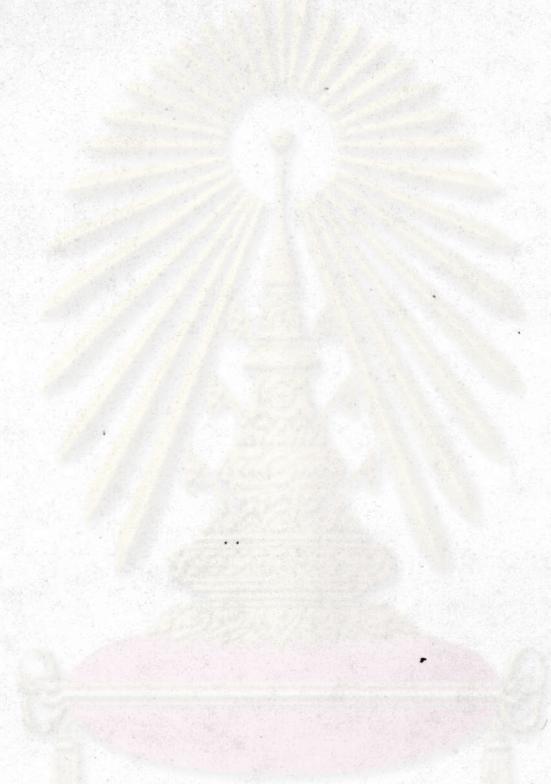
2. การทดสอบ Plate Bearing Test บนทรายที่จำลองลักษณะ เป็นการเตรียมตัวอย่างทรายขึ้นใหม่ด้วยการบดอัดทรายให้มีความหนาแน่นต่าง ๆ กัน โดยควบคุมการบดอัดด้วยจำนวนเทียบของการบดอัด ทำการบดอัดทรายลงในหลุมเล้นผ่าศูนย์กลาง 3.6 เมตร สก 1.4 เมตร และทำการทดสอบ Plate Bearing Test และความหนาแน่น กับตัวอย่างทรายที่เตรียมขึ้นใหม่นั้นที่ความลึก 0 และ 0.50 เมตร ตามลำดับ โดยใช้แผ่นเหล็กกลมเล้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 30 ซม. (1 ฟุต) หนา 2.5 ซม. (1 นิ้ว) เป็นแผ่นรองรับน้ำหนักกดในแนวเดิม การทดสอบนี้กระทำเฉพาะที่โครงสร้างที่เก็บตัวอย่างทราย โดยใช้ตัวอย่างทรายจากบริเวณเดิมที่ทดสอบภาคล้นนามที่ความลึก 0-0.5 เมตร

3. การทดสอบในห้องปฏิบัติการ จากการทดสอบในภาคล้นนาม และการทดสอบพิเศษของแต่ละแห่ง จะเก็บตัวอย่างทรายเข้ามาทดสอบในห้องปฏิบัติการ ได้แก่ การทดสอบแบบแร่เฉือนจาก Direct Shear Test การทดสอบหา Index Properties กระทำ การทดสอบ Grain Size Analysis Atterberg Limit ความถ่วงจำเพาะ และการดูดซึมน้ำ (Percent absorption) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงความเข้าใจถึงพฤติกรรมของฐานรากที่มีกระทำบนขั้นทรายได้ดียิ่งขึ้น

1.4 ประโยชน์สำคัญที่จะได้รับ

1. ทราบความลึกลับของ N_c , N_q และ N_γ กับ ϕ ที่ลือดคล่องกับลักษณะความลามาร์ตินรับน้ำหนักของดิน สำหรับดินบริเวณข่ายน้ำทางเลากะตะวันออกของประเทศไทย
2. ได้ทราบแนวทางในการประมาณค่าความลามาร์ตินรับน้ำหนักของดิน ในพื้นที่ข่ายน้ำทางเลากะตะวันออกจากการทดสอบภาคล้นนาม และการคำนวณจากการความลามาร์ติน

น้ำหนัก โดยใช้ข้อมูลจากการทดลองในห้องปฏิบัติการ ของกำลังรับแรงเฉือน ค่า c , ϕ และตัวประกอบความลามารถรับน้ำหนักของตัวนั้น เพื่อการประมาณค่าที่ใกล้เคียงกับลักษณะเป็นจริงมากที่สุด

ศูนย์วิทยาพรพยากรณ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย